

[Elna Munch.]

kan vel være; men det er hændt ret ofte, at der med Skibe fra andre Lande er kommet Koppepatienter, som man har været nødt til at internere.

Naar det ærede Medlem Hr. Axel Dam talte om, at det kunde være tilstrækkeligt at isolere Patienten, vil jeg dertil sige, at det er ikke tilstrækkeligt. Man kan maaske isolere vedkommende, til han bliver rask, men man kan ikke forhindre Plejerne og de Mennesker, der har med ham at gøre, i at gaa ud og smitte andre. De behøver ikke selv at være syge for at føre Smittebærere, selv om de er ganske raske, og man kan dog ikke forbyde dem at færdes ude omkring. Med Hensyn til at Vaccinationen ikke skulde kunne bevares sin Virkning udover et kort Aaremaal, da maa dette siges at være meget individuelt; for nogle Mennesker varer den meget længe, for andre en 8—10—12 Aar. Men det er ogsaa af en vis Betydning, at Befolkningen er beskyttet i den Tid. Man kan jo ikke, som det er fremhævet, pludselig skride til at vaccinere en hel Befolkning, hvis det ikke er forberedt i Forvejen. Det vilde være et uhyre Apparat at sætte i Gang, hvis ikke alt var lagt til Rette. Og, som jeg før fremhævede, overfor de Mennesker, som allerede er blevet smittet, hjælper Vaccinationen ikke.

Axel Dam: Om de Dødsfald efter Vaccination, som jeg hentydede til, og som den højtærede Minister mente jeg manglede Materiale til at dømme om, skal jeg sige, at det er naturligvis ikke mig personlig, der har konstateret dem, men jeg har faaet sendt en hel Bunke Materiale, hvor der med Dato, med Angivelse af BARNETS Alder o. s. v. berettes, at i Kolding døde den og den 3 Dage efter Vaccinationen, og en hel Del andre af den Slags Tilfælde. Hvor mange af disse Dødsfald efter Vaccination, der er Dødsfald *paa Grund af Vaccination*, kan jeg naturligvis ikke afgøre, men jeg henvendte mig til min egen Læge, der selv har et Par Børn, som han ikke har villet vaccinere, endnu i hvert Fald, og han sagde: man kan ikke se bort fra den Ting, at der er forbundet Fare med Vaccination — jeg tør ikke sige, at han udtrykkelig sagde Livsfare, men Fare for forskellige Sygdomme —, og hvorfor skal man underkaste sine Børn det, saa længe det ikke er nødvendigt? Han er altsaa for sit personlige Vedkommende en Modstander af den tvungne Vaccination.

Med Hensyn til den Sammenligning,

som den højtærede Minister anstillede mellem den tvungne Vaccination og den Fare, der kan være forbundet med at gaa til Tandlæge, maa jeg sige, at man sender jo ikke sine Børn til Tandlægen, uden at der er noget i Vejen med deres Tænder, saa at der skal gøres noget ved dem. Men Vaccinationen tager de ganske friske og sunde Børn og paafører dem ad kunstig Vej en Sygdom. Der er dog en Forskel paa, at der er forbundet Fare med at gaa til Lægen, naar man er syg, og saa dette, at man sender raske Børn til Lægen.

Med Hensyn til Isoleringen, som den ærede Ordfører for de Radikale nævnte, var min Omtale af Isoleringen ikke beregnet paa Patienterne. Selvfølgelig skal den, der lider af Kopper, isoleres saa meget som muligt fra raske Mennesker. Nej, det var Isoleringen af de Mennesker, som ikke vilde lade sig vaccinere, og som derfor formentlig kunde være en Fare for andre. De skulde saa til Gengæld finde sig i paa egen Bekostning at lade sig isolere. Det var den Isolation, jeg talte om.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Det er virkelig beklageligt, at Uenigheden under denne Debat særlig skulde komme mellem det ærede Medlem Hr. Pürschel og mig, da det egentlig er os, der er mest enige om Udgangspunktet. Men selv om man er enig om Udgangspunktet i en Sag, kan der jo godt være Forskel med Hensyn til det, som er Baggrunden for ens Opfattelse. Naar det ærede Medlem sagde, at han troede, den tvungne Vaccination var overflødig, forstod jeg det saaledes, at han mente, det i det hele taget var overflødigt at gaa til Vaccination, fordi man altid kunde foretage den Vaccination, der kunde være ønskelig, naar Epidemien kom. Men det er muligt, jeg her har misforstaaet det ærede Medlem. Hvis jeg har det, er vi ganske enige i, at selv om der gik nogle Tusinde Mennesker rundt i det danske Samfund, som ikke var vaccinerede, vilde der efter alt, hvad der foreligger fra Lægevidenskabens Side, ikke derved være nogen Fare for det danske Samfund. Det var ogsaa det, der i sin Tid fik mig til at affatte mit Lovforslag, som jeg gjorde.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at det forekommer mig ikke, at den Adgang, der i Lovens § 3 er givet til Vaccination under Fare for Epidemi, kan anvendes, som det ærede Medlem gjorde det; for denne Paragraf giver Adgang dels til at indskrænke Revaccinationen til enkelte Ejen-domme, dels til at paabyde den for større Kredse, alt selvfølgelig under Hensyn til